

⁴ Lévy mellékelt, december 13-i levelében azt adja elő, hogy 9590/1945 sz. rendelet az 1918–19-es forradalmak résztvevőinek rehabilitálásáról jogilag nem mindenben alkalmazható Károlyi esetére. Ha a kormány eltekint ezekről a jogi problémáktól, akkor Károlyinak birtokából csak 300 hold jár, de visszajárnak üzemei, a parádi fürdő, az Egyetem utcai palota, a feltalálható ingóságok. Kártérítés terhelné József öccse örökösét (fiát), ezt azonban aligha lenne miből fedezni. Igyekezik hozzáértő pesti ügyvédeknel érdeklődni a vonatkozó joggyakorlat felől. Érdeklődik Károlyiné várható öröksége (szlovákiai erdő) felől is.

¹ Szabó Zoltán.

169. CZAKÓ AMBRÓ KÁROLYI MIHÁLYHOZ

(Toronto, 1945. december 20.)

Mélyen Tisztelt Elnök Uram,

engedje meg, kérem, hogy őszinte jókívánásaimat tolmácsoljam a karácsonyi ünnepek s az új év alkalmával. Adja a jó Isten, hogy továbbra is jó erőben és jó egészségben folytathassa azt a küzdelmet, amelyet a magyar nép boldogsága és jövője érdekében számos évtizeden át teljes önzetlenséggel, sok szenvedéssel és kitartással végzett.

Én nagyon jól látom (és rajtam kívül sokan mások), hogy ami otthon jó és egészséges, az a 18-as októberi forradalom célkitűzésének a megvalósítása, s éppen ezért sajnálom, hogy nem nevezik annak, aminek nevezniök kellene, s nem szankcionálják a kezdeményezője személyi presztízsevel. Magyarán mondva: a „KÁROLYI” földreform valamiképp a nemzet teste természetes óhajtságának a kiegészítését jelenti, s ennél fogva a nemzet legőszintébb ténye, amely mindenkire nézve *bensőleg* éppúgy kötelező, mint akár a magyar nyelv; míg ugyanaz a földreform a Károlyi név nélkül „kommunista”, tehát idegenből ránk kényszerített aktusnak lesz minősíthető a reakció részéről, amint arra alkalmuk adódik. És ugyanez áll minden egyéb reformra, bármilyen jószándékú legyen is az. Én csodálom, hogy otthon ezt nem vették észre. Hogy nem vették észre azt, hogy mélyen tisztelt Elnök úr neve és jelenléte magyarrá és nemzetivé tenné és a magyar történelem *folytonosságába* állítaná be azt, ami így, a távollétében, a rosszakaratú agitáció kezében ránkerőszakoltnak s a nemzetre nézve idegennek lesz majd minősíthető. Ez nemcsak a földreformra vonatkozik, hanem egyéb reformalkotásokra is. Életbevágó jelentőségű volna, hogy azok személye és neve kapcsolódjék össze az új nemzeti létesítménnyel, akik ezeket megkezdték, és rajtuk állandóan dolgoztak. Nekünk nemcsak csinálni kell valamit, hanem azt a csináltat, az újat meg is kell tudnunk tartani. Amilyen biztos vagyok afelől, hogy a Károlyi Mihály otthoni elnöksége alatt létesített földreform és egyéb reform meg is szilárdulna, kétségeim támadnak a jövőjükre nézve, ha arra gondolok, hogy „az orosz megszállás alatt kikényszerített reformokat” a feudális reakció és általában félrevezetett nacionalista, nemgondolkodó tömeg egyszerűen magyarellenesnek fogja minősíteni.

Röviden: nekem erős meggyőződés az, hogy Elnök úrnak otthon kellene lenni, és pedig elnöki méltóságban és tekintélyben a magyar nép és országunk jövője érdekében. Hogy ez mielőbb bekövetkezzék, azt őszintén óhajtja
mindenkor hűséges híve:

Czakó Ambró
a kanadai demokratikus magyarság díszelnöke